manuscript

Seite 220r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

quasi adexterare videntur pauci
admodum sunt qui non que sua
sunt querant ex omnibus caris eius
diligunt munera nec prut pu
diligere xpm qua manus dede
runt manuce Intuere quo mo
dum mundi et ornati turcum
amicti varietate tanqm sposa
procedens de thalamo suo Nonne
si quempiam talium repente emi
nus procedentem aspexeris spon
sam potius putabis qm sponse
custodem Unde vero hant illis
exuberare estimas rerum affluen
tiam vestium splendore men
sarum luxuriem congeriem
vasorum argenteorum et aureo
rum nisi de bonis sponse Inde
est q ulla pauper et mops et nu
da velmquit furare ministranda
multa hospitia exanqui Procpt
hoc non est hoc tempore ornare
sponsam sed spoliare non est cu
stodire sed perdere non est defen
dere sed exponere no ministrare
sed prostituere non est pascere
greregem sed mactare et devorare
dicente domino de illis Qui devo
rant plebem meam sicut cibum
panis et qui comederunt turcos
et locum eius desolaverunt et m
alio loco pheta Vita populi mei
comedent Quasi dicat pcorum
pretia exigunt et petentibus
debitam solutionem no impendunt
Quem dabis mihi de nilo pre
positorum qui non plus mui
tilet subditorum evacuandis
marsupiis qm vicus extirpan
dis Vbi qui flectat iram qui
precedat omnipotentem placabile dno
lenocia loquimur oramoria ti
mus manet inditum Qm me
causa tu vel hos vel illis im
moletur qua non audiunt nos
Sed et si heis forsitan mandent
illa que dicimus dedignabunt
legere aut si forte legerent m
dignabunt qm ius rectius
sibi hoc facerent Propterea velim
quamus istos non inventores
sponse sed venditores et magram
potius illos a quibus sponsa se
mventum loquitur Equide illo
rum isti stetiti sunt ministeri
locum sed non zelum Quotidie
res omes cupiunt esse ymitato
res pauci O utinam tam vigi
les reperirent ad curam qm
alarcees currunt ad cathedram
Vigilarent utiq sollicite serua
tes ab illis inventam sibi credi
tam ymo vero evigilarent pro
semetipsis nec sinerent de se dica
Amici mei et proximi mei ad
versum me appropinquaverunt
et steterunt Tristia omo grimoria
nec ad villam iustius qm ad no
stram referenda etatem Parci
est nostris vigilibus q non ser
uant nos nisi et perdant Alto
quipe demersi oblivionis somno